

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 9/2019
15.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у прекршајном предмету окривљене АА, због прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 166/19 од 16.04.2019. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Ваљеву 3 Пр 2611/18 од 27.11.2018. године и Прекршајног апелационог суда 313 Прж 390/19 од 16.01.2019. године, у седници већа одржаној 15. маја 2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 166/19 од 16.04.2019. године, па се **ПРЕИНАЧАВАЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Ваљеву 3 Пр 2611/18 од 27.11.2018. године и Прекршајног апелационог суда 313 Прж 390/19 од 16.01.2019. године, тако што Врховни касациони суд окривљену АА, са личним подацима као у списима предмета, на основу члана 250. тачка 1) Закона о прекршајима,

ОСЛОБАЂА ОДГОВОРНОСТИ

Што се дана 26.03.2017. године у 13,04 часова у месту ... управљајући путничким возилом регистарске ознаке ... марке „...“ за чије управљање је потребна возачка дозвола „В“ категорије кретала Улицом ... од правца ... према ... кроз насеље брзином од 71км/ч, која је за 21км/ч већа од дозвољене брзине кретања возила од 50м/ч, по општем ограничењу за насеље,

- чиме би учинила прекршај из члана 332а став 1. тачка 4) Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ваљево 3 Пр 2611/18 од 27.11.2018. године, окривљена АА оглашена је одговорном због прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који прекршај је осуђена на новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је дужна да уплати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Истовремено је одређено да ће се у противном изречена новчана казна принудно извршити на основу чл. 41. и 315. Закона о прекршајима.

Истом пресудом, на основу члана 140. ст. 1. и 2. тачка 9), члана 141. став 1. и члана 142. Закона о прекршајима у вези са чланом 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, окривљена је обавезана да у истом року на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 2.000,00 динара, под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда 313 Прж 390/19 од 16.01.2019. године, жалба окривљене АА је одбијена, а пресуда Прекршајног суда у Ваљево 3 Пр 2611/18 од 27.11.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Пtz 166/19 од 16.04.2019. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан и преиначи правноснажне пресуде, тако што ће на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима обуставити прекршајни поступак против окривљене АА због прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, услед наступања апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка.

Након што је поступио у смислу одредбе члана 286. став 2. Закона о прекршајима, Врховни касациони суд одржао је седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, обзиром да је прекршај због ког је окривљена оглашена кривом, декриминализован.

Наиме, одредбом члана 6. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се на учиниоца прекршаја примењује закон, односно пропис који је важио у време извршења прекршаја, а ставом 2. истог члана прописано је да, ако је после учињеног прекршаја једном или више пута измењен пропис, примењује се пропис који је најблажи за учиниоца.

Из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљена АА оглашена кривом због извршења прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, зато што је дана 26.03.2017. године у месту ..., управљала

путничким возилом брзином од 71км/час, на путу у насељу, где је општим ограничењем брзина ограничена на 50км/час, дакле брзином која је за 21км/час већа од дозвољене.

У време чињења прекршаја и подношења захтева за покретање прекршајног поступка, који је поднет 14.02.2018. године, ова радња окривљене била је санкционисана одредбом члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

У току вођења прекршајног поступка, донет је Закон о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који је објављен у "Службеном гласнику РС" број 24/18 дана 26.03.2018. године, који је ступио на снагу 03.04.2018. године. Чланом 150. ових измена и допуна прописано је да се у члану 332. став 1. број "6.000" замењује бројем "10.000", а у тачки 8) речи: "од 21км/ч" замењују речима: "за више од 30км/ч".

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је окривљена дана 26.03.2017. године управљала возилом у насељу брзином већом за 21км/час од општег ограничења, то је наведеном изменом и допуном Закона о безбедности саобраћаја на путевима овај прекршај декриминализован, почев од 03.04.2018. године.

Након ове измене и допуне Закона о безбедности саобраћаја на путевима, донета је нова измена овог закона, објављена у "Службеном гласнику РС" број 41/18 од 31.05.2018. године, која је ступила на снагу 01.06.2018. године, а где се у члану 7. наводи: "у члану 332а став 1. тачка 4) број 44 замењује се бројем 43". Наведеном изменом, законодавац је поново санкционисао прекорачење брзине у насељу од 20 до 30км/час од дозвољене брзине, односно санкционисао поступање супротно члану 43. тог закона, те дакле, у периоду од 03.04.2018. до 01.06.2018. године, радња која је окривљеној стављена на терет – није била прекршај, обзиром да законодавац у овом периоду није инкриминисао прекршај за прекорачење брзине у насељеном месту у распону од 20 до 30км/час, па је сходно наведеном у овом периоду предметни прекршај био декриминализован.

Стога је суд доношењем првостепене пресуде, којом је окривљену огласио одговорном за прекршај из члана 332а став 1. тачка 4) Закона о безбедности саобраћаја на путевима ("Службени гласник РС" бр. 41/09... 95/16), уместо да на окривљену примени Закон о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима ("Службени гласник РС" број 24/18 од 26.03.2018. године), учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, обзиром да није применио закон који је најблажи за окривљену, а на шта се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује. Исту повреду, учинио је и другостепени прекршајни суд, одбијајући као неосновану жалбу окривљене у овом делу, наводећи да је првостепени суд у конкретном случају правилно применио одговарајући пропис.

Имајући у виду одредбу члана 2. Закона о прекршајима, којом је прописано да је прекршај противправно дело које је законом или другим прописом надлежног органа одређено као прекршај, те за које је прописана прекршајна санкција, те чињеницу да је у конкретном случају изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на

путевима („Службени гласник РС“ бр. 24/18 од 26.03.2018. године), предметни прекршај, за који се окривљена терети, био декриминализован, то је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио побијане пресуде, тако што је на основу члана 250. тачка 1. Закона о прекршајима окривљену ослободио од одговорности, јер дело за које се окривљена терети није прекршај.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић